

Trond Ellefsen, 1. nestleder i Delta

Gode medmennesker!

De første «organiserte» enheter i vårt lands historie er knyttet til samfunnene rundt kirke. Fra den første organiserte skolegang, via kirkens posisjon som sterk aktør for både infrastruktur, sosialt arbeid og logistikk, til kirkens rolle i krise og konflikt- har utviklingen av det organiserte Norge vært knyttet til kirken på flere måter.

Også vi som mennesker knyttes bevisst eller ubevisst, direkte eller indirekte, formelt eller uformelt på mange måter til kirken. Fra vugge til grav følger kirken vårt livsløp – på en eller flere måter.

I dag er Norge et flerkulturelt samfunn med religiøst og kulturelt mangfold, Kirkens rolle er endret i Norge, men betydningen av det organiserte samfunn er like viktig.

Vi i Delta tilhører de som tror på det organiserte arbeidsliv. Når vi nå ser erfaringen vi som samfunn og mennesker har opplevd gjennom over halvannet år med pandemi – en verdenskrise – må vi i all hovedsak kunne si at Norge har håndtert dette godt.

Det skyldes at vi har et solid demokrati og en sterk velferdsstat. En av bærebjelkene i dette er det organiserte arbeidsliv.

Samspill og dialog, drøftinger og forhandlinger, uenighet og enighet mellom arbeidsgivere, arbeidstagere og myndigheter har i fellesskap løftet Norge til en av de sterkeste og mest solide nasjonalstater i verden.

Vår viktigste kapital ligger ikke i Nordsjøen eller på Pensjonsfondet – det er oss. Humankapitalen. Menneska er vår viktigste ressurs. Det er mennesker som skaper og bygger Norge.

Som kirken og samfunnet er det menneska: – det er menighetsarbeideren og graveren, kirketjeneren og klokkeren, presten og biskopen, diakonen og kateketen, vaktmesteren og organisten – som er med å utføre sitt samfunnsoppdrag.

Det er et historisk og mellommenneskelig oppdrag å ivareta driften av landets kirkebygg og gravplasser.

Historisk, fordi det forteller oss hvem vi er og hvor vi kommer fra.

Mellommenneskelig – fordi kirken og kirkens område for mange er et lyspunkt for ettertanke og minner, håp og forsoning.

Det er viktig at dere som arbeidsgiverside og vi som arbeidstakersiden gjensidig og bevisst er kjent med rollen vi har som både utøvere og ombud.

Utøvere – fordi vi har et samfunnsmandat å ivareta.

Ombud – fordi det er mennesker som velger å organisere seg, og tro på det organiserte arbeidsliv.

Vi lever i en annen slags tid. Alt er under endring og utvikling – slik er det. Desto viktigere blir det å erkjenne ansvaret vi har for å være med i tiden – se ansvaret – ta og føle på det.

Suksessen til et fortsatt organisert og sterkt arbeidsliv ligger i aksene mellom å få medlemmene og de ansatte med seg og at man føler seg involvert og trukket med i nødvendige omstillings- og endringsprosesser.

«Nothing About Us – Without Us»

Vi alle her i dette rommet vet betydningen av det arbeidet som institusjonen og virksomheten kirken utfører – hva det betyr for mange mennesker og for vår tid. Vi ser samtidig en samfunnsutvikling hvor nettopp verdier betyr mer for veldig mange mennesker.

Verdiene om tilhørighet og solidaritet – fellesskap og likeverd- gjenspeiler både våre fagforeningsfaner og mye av det budskapet som prekes i våre kirker.

Den verdien må også bli en rettesnor for hvordan vi selv arbeider for å sikre et anstendig arbeidsliv med solide forutsigbare ordninger for de som arbeider i kirken.

Avslutningsvis vil jeg minne om: Johannes 6,27: «Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer ved til evig liv, den som Menneskesønnen skal gi eder! for på ham har hans Fader, Gud, satt sitt innsegl»

Dette betyr faste, varige tillegg på tariffspråket.

Jeg takker for godt samarbeid med KA og ser fram til fortsatt godt samarbeid fra Delta sin side.

Lykke til med Landsrådet.